

***Dacus zonatus* (Saunders)**

UE: I/A/I (a) 25(j)
PL: 1/A/1 A. 25.j)

Postaci dorosłe

Zdjęcie za zgodą CSL, York, Wielka Brytania

***Dacus zonatus* (Saunders)**

Rośliny żywicielskie: ponad 50 gatunków, głównie roślin o mięsistych owocach, w tym są to: fleszowiec luskowaty, gujawa, mango, brzoskwinia, morela, figa oraz rośliny cytrusowe.

Objawy występowania: Na porażonych owocach początkowo widoczne są jedynie punktowe nakłucia skórki przez samice składające jaja. Świeżo wylęgłe larwy rozpoczynają wyjadanie miększu, drążąc korytarze w całym owocu. Symptomami zewnętrznymi porażenia w tym okresie jest mięknięcie owoców, zapadanie się, ciemnienie i pękanie skórki w miejscach żerowania larw, wycieki soku i gumy. Miększ traci swoją zwartą strukturę i często gnije. Wewnątrz, po przekrojeniu owocu, widoczne białawe larwy muchówek.

Identyfikacja i biologia: Larwy mają budowę typową dla larw muchówek wyższych: ciało kształtu wrzecionowatego (10–11 mm długości u w pełni wyrosniętych osobników) barwy białawej, brak odnóży, słabo wykształcona część głowowa zaopatrzona w dobrze rozwinięty aparat głowowo-gardzielowy, przetchlinki umieszczone na drugim segmencie tułowiowym (1 para) i ostatnim segmencie odwłoka (1 para). Puparia (bobówki) owalne, barwy brązowej, typowe dla pupariów muchówek wyższych. Przepoczwarczenie poza owocem. Postać dorosła wielkości muchy domowej ma ciało zabarwione generalnie na kolor od jasnopomarańczowobrazowego do czerwonobrazowego. Głowa, boki tułowia, odnóży i tarczka jaśniejsze. Twarz jasna z ciemnymi plamami u podstawy czułków. Brzegi tarczy z żółtymi lub pomarańczowymi wąskimi pasami. Tergity odwłoka ciemniejsze u podstawy. U samców na bokach trzeciego tergitu obecny rząd szczecinek. Skrzydła z niewielkimi ciemnymi plamkami tylko przy przedniej krawędzi skrzydła. Gatunek pochodzi z rejonu o ciepłym klimacie Azji Płd. i Płd-Wsch. Obecnie zawleczony do innych krajów i obszarów o podobnych warunkach klimatycznych w Azji, Afryce oraz Ameryce Północnej. W Europie nie występuje. Obecność szkodnika została wykazana z leżących w sąsiedztwie Europy obszarów Bliskiego Wschodu i basenu Morza Śródziemnego.

Termin lustracji i pobieranie prób: Przeglądać rośliny poszukując ww. objawów występowania szkodnika i samych szkodników. Przeciąć podejrzone owoce. Do analizy laboratoryjnej najlepiej przekazywać żywe szkodniki (larwy wraz z owocami) lub uśmiercone okazy zakonserwowane w odpowiedni sposób.